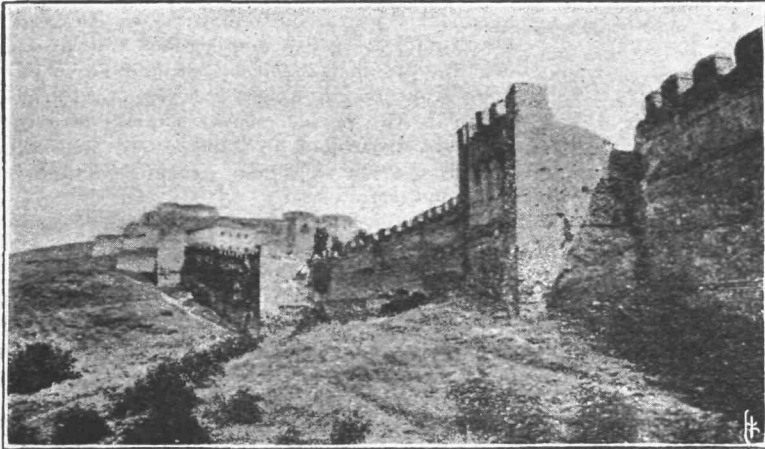

ριον. Διάφοροι όμως ἀρχαιότητες ἀποκαλυπτόμεναι τυχαίως ἐξ ἀνασκαφῶν γενομένων λαθραίως, ἔγιναν ἀφορμὴ ὥστε πολλάκις νὰ ἐπιχειρηθῶσιν ἰδίᾳ παρὰ τῶν Γάλλων συστηματικαὶ ἀνασκαφαί. Τῷ 1863 ἔσκαφεν ὁ Miller τῷ 1886 ὁ B-nl, τῷ 1910 ὁ Κάρολος Πικάρ ἀνοίξας εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Θάου παρὰ τὸν «Λιμένα» τὴν πρώτην διευρευνητικὴν τάφρον, βραδύτερον ὁ Ραῖνάκ ἀνακίμας εἰς τὸ πεδὸν ὅπου ἀνεκαλύφθη τὸ τέμενος τῆς Ἀρτέμιδος Πωλοῦς, ἀργότερον δὲ, ὡς γράφομεν ἀνωτέρω, ἡ Γαλλικὴ ἀρχαιολογικὴ Σχολή.

Ἀμα τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Θάου, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπέστειλεν ἐκεῖ τὸν ἀρχαιολόγον καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σωτηριάδην.

Αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Γάλλων εἶχον σταματήσει κατόπιν αὐθαιρέτου ἀπαγορεύσεως τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἥδη δὲ ὅτε ἔπαυσαν ἰσχύουσαι ἐν Θάου αἱ Τουρκικαὶ διαταγαί, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε τὴν ἀδειαν νὰ ἐξακολουθήσουν αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Γάλλων ἀρχαιολόγων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Σωτηριάδου, σύμφωνα δὲ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν τὴν καθορίζουσαν τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας ἀνασκαφῶν εἰς Ἑλληνικὰς χώρας, τὰ τυχόν ἀνακαλυφθιτόμενα ἀρχαῖα θὰ παραμείνουν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνακαλύψεως, δικαιουμένων τῶν ἐνεργούντων τὰς ἀνασκαφὰς νὰ ἀντιγράψωσι τὰς ἐπιγραφὰς ἢ νὰ λάβωσιν ἐκμυστία τῶν ἀρχαίων ἅτινα ἤθελον ἀνευρεθῇ.

Τὸ τεῖχος τῆς πόλεως

Γενικὴ ἄποψις

Παραλιακὴ ὁδὸς